

Đuro Savinović

(Dubrovnik, 1. ožujka 1950. – Mlini, 31. siječnja 2021.)

U Mlinima kraj Dubrovnika, 31. siječnja napustio nas je Đuro Savinović, ponajbolji, ako ne i najbolji Jugov igrač svih vremena. Krasila ga je kreativnost, sjajno predviđanje situacije te šut koji je doveo do savršenstva.

Začetnik je šuta sa zadržskom, a to mu je tijekom čitave karijere bilo najjače oružje. Đuro Savinović mogao je igrati beka, ali i centra. Jednom riječju, bio je vrhunski igrač.

Djelovao je na prvi pogled tromo, sporo, ali tko je tako mislio, gadno se prevario. Eksplodirao bi za trenutak. Iz te prividne tromosti, za sekundu bi bio u petoj brzini. Savinović je imao sjajan osjećaj za pogodak. Bio je miran, tih i povučen. Bio je idol generaciji Veselina Đuhe, Gorana Sukna i Boža Vuletića te neizostavni član seniorske reprezentacije. Kao igrač bio je svojevrstni trener u vodi. Svojim savjetima je pomagao mladima; on i Luko Vezilić su itekako doprinijeli da većina mlađih generacija izraste u velike igrače....

Rođen je u Dubrovniku i čitavu je karijeru proveo u Jugu. Za reprezentaciju Jugoslavije nastupio je 156 puta. Igrao je na dva svjetska prvenstva - 1973. godine u Beogradu gdje je osvojio brončanu medalju i 1975. godine u Kaliju. Na europskom prvenstvu u Beču 1974. također je osvojio bronzcu. Na Mediteranskim igrama 1975. u Alžiru „zaradio“ je srebrno odličje.

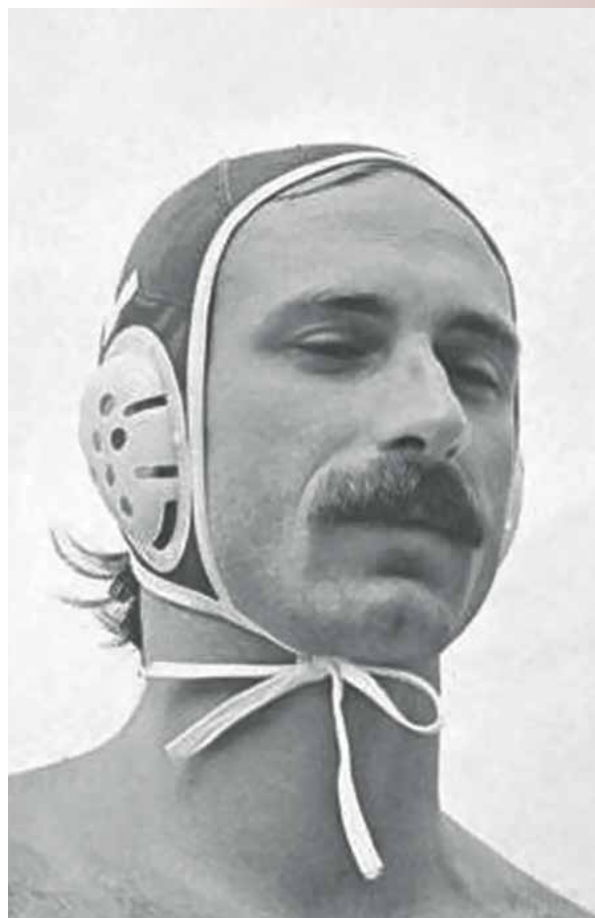
Sudionik je Olimpijskih igara 1976. u Montrealu gdje je bio dio momčadi koja je zauzela peto mjesto. U kapici Juga osvojio je dva naslova prvaka Jugoslavije, i to 1980. i 1981. godine, jedan Kup Jugoslavije 1981., Kup europskih prvaka 1980.

Trener Juga je od 1983. do 1989. godine. Juga vodi do dva naslova prvaka Jugoslavije (1983. i 1985.), jednog naslova u Kupu 1983. Vrijedi spomenuti kako je dvaput Jug doveo i do finala Kupa pobjednika kupova Europe (1984. i 1987.).

Nakon odlaska iz Juga tri je godine trener Salerna u Italiji, a potom godinu dana Las Palmasa u Španjolskoj.

Sljedilo je pet godina u Marseilleu u Francuskoj, te na kraju svoje trenerske karijere godinu dana radi u Bellevueu. Nakon toga, u ljeto 2000. se povukao. Preselio se na tribine...

Savinović je počeo trenirati vaterpolo u Jugu 1962. godine. Za prvu momčad je zaigrao tri godine poslije. Debi je imao protiv KPK-a u Drugoj ligi. Svoje prve dvije sezone proveo je u drugoligaškoj konkurenciji, bile su to jedine dvije sezone u povijesti Juga u nižem rangu, a 15 godina poslije slavio je naslov europskog prvaka. Prethodilo je tome osvajanje naslova prvaka Jugoslavije, naslova kojeg je Jug čekao punih 29 godina.

„Takvo što ne zaboravlja“, rekao je jednom prilikom Savinović prisjećajući se 7. prosinca 1980. kada je osvojen prvi europski trofej u povijesti kluba, naslov prvaka Europe. Savinović, kapetan Juga, te večeri je prvi podigao pokal prvaka Europe iz ruku Šibenčani- na Ante Lambaše, tada čelnika FINA-e.

„Zadnja utakmica turnira - mi ili Vasas. Tko pobijedi, taj je prvak Europe. A Vasas je u tom trenutku branio naslov. Za mene su bili najbolja europska momčad. Igrali su za njih Farago, Csapo, Budavari, Kenjez...

A to su sve bili igrači svjetske klase, i danas ponajbolji igrači svijeta svih vremena. Kod nas je Milovan Tomić bio na голу, jer je Vezilić bio ozlijeđen. Sad se više točno i ne sjećam tko je bio u prvih sedam... Mislim Tomić, Boško Lozica, Sukno, Đuho, Božo Vuletić, Dabrović i ja. Ili je možda u tih sedam bio Luko Vuletić...

No, nebitno, svi su igrali, dali svoj doprinos na putu do tog velikog trijumfa“, prisjećao se svojedobno pokojni Savinović.

Sahranjen je na groblju Boninovo u Dubrovniku.

(Jurica Gizdić)